

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Codului de procedură penală al României din 12 noiembrie 1968 - republicat, cu modificările și completările ulterioare

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Codului de procedură penală al României din 12 noiembrie 1968 - republicat, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B259 din 06.05.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.327 alin.3 din Codul de procedură penală, în sensul instituirii regulii privind înlăturarea, în faza de judecată, a depoziției date de martor în cursul urmăririi penale, în cazurile în care martorul nu mai poate fi ascultat.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, semnalăm că asupra dispozițiilor art.327 alin.3 din Codul de procedură penală, în forma sa actuală, Curtea Constituțională s-a

pronunțat în mai multe decizii¹, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi. Respingând aceste excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a reținut că „textul de lege criticat a fost reglementat în considerarea unor situații obiective, excepționale, în care martorul audiat în faza urmăririi penale nu se mai poate prezenta în fața instanței judecătorești pentru o nouă audiere. În aceste cazuri speciale, Curtea consideră că dreptul la apărare al inculpatului nu este încălcat, întrucât acesta a avut posibilitatea de a se confrunta cu martorii în cursul urmăririi penale, atunci când aceștia au fost audiați cu respectarea dispozițiilor art.172 alin.1 din Codul de procedură penală. Pe de altă parte, este în interesul aflării adevărului să se țină seama de declarațiile martorului legal audiat, aflat în imposibilitate obiectivă de a se prezenta în fața judecătorului pentru a da o nouă declarație” (Decizia nr.151/2002).

Din punct de vedere al respectării exigențelor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum se menționează în Hotărârea din 27 septembrie 2007 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauza Rainer și alții împotriva României², în mai multe cauze³ Curtea de la Strasbourg a precizat că, „în anumite situații se poate dovedi necesar, pentru autoritățile judiciare, să recurgă la declarații date încă din faza cercetării prealabile. Dacă acuzatul a avut o ocazie adecvată și suficientă să conteste asemenea declarații în momentul în care au fost făcute sau mai târziu, utilizarea lor nu încalcă în sine art.6 alin.1 și 3 lit.d). Cu toate acestea, rezultă că drepturile de apărare sunt limitate într-un mod incompatibil cu garanțiile art.6 atunci când o condamnare se bazează, exclusiv sau într-o măsură hotărâtoare, pe declarațiile date de o persoană pe care acuzatul nu a putut să o interogheze sau a cărei audiere nu a putut fi obținută nici în faza urmăririi penale, nici în timpul dezbaterilor”.

Având în vedere jurisprudența Curții, în art.380 alin.(6) din proiectul Codului de procedură penală, aflat în prezent în procedură legislativă, se prevede că, dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu

¹ Deciziile Curții Constituționale nr.151/2002, 275/2003, 386/2003, 468/2003, 415/2004, 59/2005, 224/2005, 26/2006, 404/2006, 596/2006, 918/2006, 578/2007, 704/2007, 16/2008, 334/2008, 935/2008, 954/2008, 1244/2008, 1381/2008, 221/2009, 486/2009, 677/2009, 848/2009, 1462/2009, 1681/2009.

² publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.630 din 29 august 2008

³ Isgro împotriva Italiei - Hotărârea din 19 februarie 1991, Lüdi împotriva Elveției - Hotărârea din 15 iunie 1992

mai este posibilă în faza de judecată, iar în faza de urmărire penală inculpatul sau avocatul acestuia a asistat la ascultarea sa sau acesta a fost ascultat de către judecătorul de drepturi și libertăți în condițiile art.307 din proiectul Codului, instanța dispune citarea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și ține seama de ea la judecarea cauzei.

Având în vedere observațiile de mai sus, sugerăm reanalizarea și reformularea corespunzătoare a normei propuse pentru art.327 alin.(3).

3. Din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, semnalăm următoarele:

a) **Titlul proiectului trebuie reformulat, astfel:**

„Lege privind modificarea art.327 alin.3 din Codul de procedură penală”.

b) **Partea dispozitivă a articolului unic** trebuie reformulată, astfel:

„**Articol unic.** - Alineatul 3 al articolului 327 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare se va reda norma propusă pentru art.327 alin.3, cu precizarea că din debutul textului trebuie eliminat marcajul „(3)”, întrucât în actul normativ de bază alineatele articolelor nu sunt marcate cu cifre. Totodată, expresia „1. Articolul 327, alineatul (3), se modifică și va avea următorul cuprins” trebuie eliminată.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.

680/1.06.2010

Codul de procedură penală

(v. D.C.C. Nr. 60/1994 (art. 149 alin. 3) - M. Of. Nr. 57/28 mart. 1995; D.C.C. Nr. 129/1996 (art. 332 alin. 2) - M. Of. Nr. 158/16 iul. 1997; D.C.C. Nr. 546/1997 (art. 149 alin. 3) - M. Of. Nr. 98/2 febr. 1998; D.C.C. Nr. 486/1997 (art. 278) - M. Of. Nr. 105/6 mart. 1998; D.C.C. Nr. 22/1998 (art. 159 alin. 7 teza a III-a) - M. Of. Nr. 161/23 apr. 1998; D.C.C. Nr. 45/1998 (art. 504 alin. 1) - M. Of. Nr. 182/18 mai 1998; D.C.C. Nr. 106/1998 (art. 146) - M. Of. Nr. 287/5 aug. 1998; D.C.C. Nr. 24/1999 (dispoziția "dacă socotește necesar" din art. 257) - M. Of. Nr. 136/1 apr. 1999; D.C.C. Nr. 80/1999 (art. 17 alin. 1 și 3 și art. 18 alin. 2) - M. Of. Nr. 333/14 iul. 1999 și M. Of. Nr. 358/28 iul. 1999; D.C.C. Nr. 143/1999 (art. 120 alin. 5) - M. Of. Nr. 585/30 nov. 1999; D.C.C. Nr. 9/2000 (art. 274, art. 338 și 350) - M. Of. Nr. 221/19 mai 2000; D.C.C. Nr. 10/2000 (art. 350 alin. (1)) - M. Of. Nr. 213/16 mai 2000; D.C.C. Nr. 145/2000 (dispoziția "numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecării este amenda sau închisoarea de cel mult un an" prevăzută la art. 174 alin. (1) - M. Of. Nr. 665/16 dec. 2000; D.C.C. Nr. 191/2000 (art. 163 alin. (6) lit. A) - M. Of. Nr. 665/16 dec. 2000; D.C.C. Nr. 82/2001 (art. 56 alin. (4) teza întâi) - M. Of. Nr. 293/4 iun. 2001; D.C.C. Nr. 171/2001 (art. 63 alin. (2) pentru dispozițiile "Aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerilor") - M. Of. Nr. 387/16 iul. 2001; D.C.C. Nr. 255/2001 (art. 504 alin. (2) numai în măsura în care nu se limitează la ipotezele prevăzute la alin. 1 al aceluiași articol dreptul la repararea pagubei persoanei împotriva căreia s-a luat o măsură preventivă, iar ulterior a fost scoasă de sub urmărire sau a fost achitată) - M. Of. Nr. 837/27 dec. 2001; D.C.C. Nr. 67/2003 (art. 40 alin. (2)) - M. Of. Nr. 178/21 mart. 2003; D.C.C. Nr. 187/2003 (art. 460 alin. 2) - M. Of. Nr. 409/11 iun. 2003; D.C.C. Nr. 100/2004 (dispoziția "În cauzele în care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă, dar numai în ce privește latura penală" din art. 362 alin. 1 lit. c)) - M. Of. Nr. 61/24 mar. 2004; Decizia I.C.C.J. Nr. I/2004 (art. 14) - M. Of. Nr. 404/6 mai 2004; D.C.C. Nr. 482/2004 - M. Of. Nr. 1200/15 dec. 2004 (art. 362 alin. 1 lit. d); Decizia I.C.C.J. Nr. XII (art. 140_3 alin. 1, art. 141) - M. Of. Nr. 119/8 feb. 2006; Decizia I.C.C.J. Nr. XIII (art. 278_1) - M. Of. Nr. 119/8 feb. 2006; Decizia I.C.C.J. Nr. XV (art. 14 alin. 3 lit. A)) - M. Of. Nr. 119/8 feb. 2006; Decizia I.C.C.J. Nr. XVII (art. 309) - M. Of. Nr. 119/8 feb. 2006; v. Decizia I.C.C.J. Nr. VIII/2005 - M. Of. Nr. 123/9 feb. 2006 (art. 279 alin. 2 lit. A); v. Decizia I.C.C.J. Nr. XIX/2005 - M. Of. Nr. 284/29 mar. 2006 (art. 415 alin. 1, art. 460 alin. 4); Decizia I.C.C.J. Nr. I/2006 - M. Of. Nr. 291/31 mar. 2006 (art. 47 alin. 2); Decizia I.C.C.J. Nr. VI/2006 - M. Of. Nr. 488/6 iun. 2006 (art. 52 alin. 5); Decizia I.C.C.J. Nr. VII/2006 - M. Of. Nr. 475/1 iun. 2006 (art. 160_b alin. 1, 160_h alin. 2 și alin. 3); Decizia I.C.C.J. Nr. XV/2006 - M. Of. Nr. 509/13 iun. 2006 (art. 278_1 alin. 8 lit. C); Decizia I.C.C.J. Nr. XVIII/2006 - M. Of. Nr. 6/4 ian. 2007 (art. 385_1, art. 141, art. 160_b alin. 4); Decizia I.C.C.J. Nr. XXIV/2006 - M. Of. Nr. 188/19 mar. 2007 (art. 197 alin. 1 și 4); Decizia I.C.C.J. Nr. XXVII - M. Of. Nr. 190/20 mar. 2007 (art. 11 pct. 2 lit. B) cu referire la art. 10 alin. 1 lit. H) teza a II-a; Decizia I.C.C.J. Nr. XXXVIII/2006 - M. Of. Nr. 190/20 mar. 2007 (art. 160_h alin. 1); Decizia I.C.C.J. Nr. VII/2007 - M. Of. Nr. 732/30 oct. 2007 (art. 48 alin. 1 lit. A) teza ultimă; Decizia I.C.C.J. Nr. VIII/2007 (art. 458, 461 alin. 1 lit. d) teza penultimă) - M. Of. Nr. 733/30 oct. 2007; Decizia I.C.C.J. Nr. XXIX/2006 - M. Of. Nr. 732/30 oct. 2007 (art. 171); Decizia I.C.C.J. Nr. XXVI/2007 - M. Of. Nr. 772/14 nov. 2007 (art. 40); Decizia I.C.C.J. Nr. XXIX/2007 - M. Of. Nr. 772/14 nov. 2007 (art. 192 alin. 3); D.C.C. Nr. 1058/2007 - M. Of. Nr. 810/28 nov. 2007 (art. 209 alin. 4_1 lit. A), b), c) și d); D.C.C. Nr. 1086/2007 - M. Of. Nr. 866/18 dec. 2007 (art. 172 alin. 1 teza întâi, art. 173 alin. 1); Decizia I.C.C.J. Nr. XXX/2007 - M. Of. Nr. 763/12 nov. 2007 (art. 449); Decizia I.C.C.J. Nr. XXXIV/2007 - M. Of. Nr. 764/12 nov. 2007 (art. 501, art. 385_1 alin. 1 lit. f); D.C.C. Nr. 190/2008 - M. Of. nr. 213/20 mar. 2008 (art. 362 alin. 1 lit. a) teza a doua); Decizia I.C.C.J. nr. LVII/2007 - M. Of. nr. 283/11 apr. 2008 (art. 278_1 alin. 1); Decizia I.C.C.J. nr. LXIV (64)/2007 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 171 alin. 3, art. 278_1); Decizia I.C.C.J. nr. LXV (65)/2007 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 159 alin. 13 ultima teză, art. 332); Decizia I.C.C.J. nr. LXVII (67)/2007 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 450); Decizia I.C.C.J. nr. LXVIII (68)/2007 - M. Of. nr. 539/17 iul. 2008 (art. 285 teza I, art. 332 alin. 4); Decizia ICCJ nr. LXIX (69)/2007 - M. Of. nr. 539/17 iul. 2008 (art. 292, art. 52 alin. 1 și alin. 5 teza I, art. 52 alin. 5 teza II); Decizia ICCJ nr. LXX (70) - M. Of. nr. 539/17 iul. 2008 (art. 449); Decizia ICCJ nr. LXXI (71) - M. Of. nr. 539/17 iul. 2008 (art. 168); Decizia I.C.C.J. nr. XVII/2007 - M. Of. nr. 542/17 iul. 2008 (art. 278_1 alin. 8 lit. a) și b); Decizia I.C.C.J. nr. LXXVI (76)/2007 - M. Of. nr. 545/18 iul. 2008 (art. 143 alin. 1, art. 145, art. 145_1); Decizia I.C.C.J. nr. XXVIII (28)/2007 - M. Of. nr. 570/29 iul. 2008 (art. 300 alin. 2, art. 332 alin. 4); Decizia I.C.C.J. nr. XLVIII (48)/2007 - M. Of. nr. 574/30 iul. 2008 (art. 278_1 alin. 8 lit. c)); Decizia I.C.C.J. nr. LVIII (58)/2007 - M. Of. nr. 574/30 iul. 2008 (192 alin. 1 pct. 1 lit. a) și pct. 2 lit. b) și c)); Decizia I.C.C.J. nr. LX(60)/2007 - M. Of. nr. 574/30 iul. 2008 (art. 394); Decizia I.C.C.J. nr. LXXXII(82)/2007 - M. Of. nr. 780/21 nov. 2008 (art. 192 alin. 2, art. 278_1); Decizia I.C.C.J. nr. LXXXIII(83)/2007 - M. Of. nr. 780/21 nov. 2008 (art. 494 teza I); Decizia I.C.C.J. nr. 9/2008 - M. Of. nr. 831/10 dec. 2008 (art. 264 alin. 3, art. 300 alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. 10/2008 - M. Of. nr. 840/15 dec. 2008 (art. 284); Decizia I.C.C.J. nr. 11/2008 - M. Of. nr. 840/15 dec. 2008 (art. 145 alin. 2, art. 145_1 alin. 2, art. 146 alin. 11_1, art. 149_1 alin. 12); Decizia I.C.C.J. nr. 13/2008 - M. Of. nr. 853/18 dec. 2008 (art. 162); Decizia I.C.C.J. nr. 12/2008 - M. Of. nr. 866/22 dec. 2008 (art. 10 lit. d); Decizia I.C.C.J. nr. 34/2008 - M. Of. nr. 152/11 mar. 2009 (art. 171 alin. 2 și 3)); Decizia I.C.C.J. nr. 31/2008 - M. Of. nr. 204/31 mar. 2009 (art. 483 alin. 3, art. 485 alin. 1 și 2); Decizia I.C.C.J. nr. 22/2008 - M. Of. nr. 311/12 mai 2009 (art. 48 alin. 1 lit. a) teza a II-a); Decizia I.C.C.J. nr. 18/2008 - M. Of. nr. 334/20 mai 2009 (art. 140_2, art. 140_3, art. 145, art. 145_1); Decizia I.C.C.J. nr. 25/2008 - M. Of. nr. 372/3 iun. 2009 (art. 159 alin. 8 fraza a II-a); D.C.C. nr. 783/2009 - M. Of. nr. 404/15 iun. 2009 (art. I pct. 185 din Legea nr. 356/2006 referitor la abrogarea art. 385_9 alin. 1 pct. 17_1); Decizia I.C.C.J. nr. 1/2009 - M. Of. nr. 418/18 iun. 2009 (art. 275-278, art. 278_1); Decizia I.C.C.J. nr. 26/2008 - M. Of. nr. 423/22 iun. 2009 (art. 278_1 alin. 8 lit. b)); Decizia I.C.C.J. nr. 27/2008 - M. Of. nr. 423/22 iun. 2009 (art. 278_1); Decizia I.C.C.J. nr. 28/2008 - M. Of. nr. 423/22 iun. 2009 (art. 385_9); Decizia I.C.C.J. nr. 44/2008 - M. Of. nr. 423/22 iun. 2009 (art. 278_1 alin. 8 lit. b)); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2009 - M. Of. nr. 469/7 iul. 2009 (art. 290 alin. 1 teza I); Decizia I.C.C.J. nr. 11/2009 - M. Of. nr. 691/14 oct. 2009 (art. 49 alin. 4, art. 273 alin. 1_1, art. 278_1 alin. 8 lit. b); D.I.C.C.J. nr. 8/2009 - M. Of. nr. 694/15 oct. 2009 (art. 385_9 alin. 1 pct. 18); D.I.C.C.J. nr. 9/2009 - M. Of. nr. 694/15 oct. 2009 (art. 303 alin. 6)); Decizia I.C.C.J. nr. 10/2009 - M. Of. nr. 691/14 oct. 2009 (art. 391 alin. 1); Decizia I.C.C.J. nr. 15/2009 - M. Of. nr. 735/29 oct. 2009 (art. 278 alin. 3; 278_1 alin. 2); Decizia I.C.C.J. nr. 17/2009 - M. Of. nr. 875/15 dec. 2009 (art. 278_1); Decizia I.C.C.J. nr. 24/2009 - M. Of. nr. 275/28 apr. 2010 (art. 397 alin. 1); Decizia I.C.C.J. nr. 35/2009 - M. Of. nr. 291/4 mai. 2010 (art. 385_1 lit. e), art. 385_9 alin. 1 pct. 3 și 11;

Ediție Oficială -1997- publicată de Ministerul Justiției la S.C. Lumina Lex

1 republicare

M. Of. nr. 78/30 apr. 1997

Codul de procedură penală (Republicare)

- 2 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 129/1996 M. Of. nr. 158/16 iul. 1997
Decizia nr. 129 din 24 octombrie 1996 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 332 alin. 3 din Codul de procedură penală
art. 332 alin. 3, cât privește limitarea dreptului de a exercita recursul numai la inculpatul arestat
- 3 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 279/1997 M. Of. nr. 50/4 feb. 1998
Decizia nr. 279 din 1 iulie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală
art. 149 alin. 3
- 4 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 546/1997 M. Of. nr. 98/2 mar. 1998
Decizia nr. 546 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. 3 și ale art. 300 alin. 3 din Codul de procedură penală
prevederea art. 149 alin. 3 potrivit căreia "Arestarea inculpatului în cursul judecății durează până la soluționarea definitivă a cauzei" este neconstituțională, urmând, în legătură cu durata arestării, să se facă aplicarea directă a art. 23 alin. (4) din Constituție
- 5 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 486/1997 M. Of. nr. 105/6 mar. 1998
Decizia nr. 486 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 din Codul de procedură penală
art. 278 este constituțional numai în măsura în care nu oprește persoana nemulțumită de soluționarea plângerii împotriva năsurilor sau actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta și care nu ajung în fața instanțelor judecătorești să se adreseze justiției în temeiul art. 21 din Constituție, ce urmează să se aplice în mod direct.
- 6 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 22/1998 M. Of. nr. 161/23 apr. 1998
Decizia nr. 22 din 10 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 159 alin. 7 teza a III-a din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 159 alin. 7 teza a III-a sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că efectul suspensiv al recursului, declarat împotriva încheierii prin care s-a dispus asupra prelungirii arestării preventive, poate depăși durata de 30 de zile, prevăzută la art. 23 alin. (4) din Constituție.
- 7 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 45/1998 M. Of. nr. 182/18 mai 1998
Decizia nr. 45 din 10 martie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 504 alin. 1 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 504 alin. 1 sunt constituționale numai în măsura în care nu limitează, la ipotezele prevăzute în text, cazurile în care statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale
- 8 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 112/1998 M. Of. nr. 286/4 aug. 1998
Decizia nr. 112 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei

- 9 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 106/1998 M. Of. nr. 287/5 aug. 1998
Decizia nr. 106 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei
- 10 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 107/1998 M. Of. nr. 287/5 aug. 1998
Decizia nr. 107 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei
- 11 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 108/1998 M. Of. nr. 287/5 aug. 1998
Decizia nr. 108 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei
- 12 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 110/1998 M. Of. nr. 287/5 aug. 1998
Decizia nr. 110 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei
- 13 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 111/1998 M. Of. nr. 287/5 aug. 1998
Decizia nr. 111 din 14 iulie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 146 și 149 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 146 sunt constituționale numai în măsura în care asigură învinutului aceleași drepturi procesuale ca și inculpatului, în temeiul garanțiilor constituționale privind libertatea individuală și siguranța persoanei
- 14 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 24/1999 M. Of. nr. 136/1 apr. 1999
Decizia nr. 24 din 23 februarie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 257 din Codul de procedură penală
dispoziția "... Dacă socotește necesar..." din art. 257 neconstituțională
- 15 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 80/1999 M. Of. nr. 333/14 iul. 1999
Decizia nr. 80 din 20 mai 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 și 3 și ale art. 18 alin. 2 din Codul de procedură penală
art. 17 alin. 1 și 2
- 16 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 80/1999 M. Of. nr. 333/14 iul. 1999
Decizia nr. 80 din 20 mai 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 și 3 și ale art. 18 alin. 2 din Codul de procedură penală
dispoziția "când persoana vătămată este o unitate dintre cele la care se referă art. 145 din Codul penal,... procurorul, când participă la judecată, este obligat să susțină interesele civile ale acesteia, chiar dacă nu este constituită parte civilă" din art. 18 alin. 2 este neconstituțională

- 17 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 143/1999 M. Of. nr. 585/30 nov. 1999 art. 120 alin. 5
Decizia nr. 143 din 5 octombrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 120 alin. 5 din Codul de procedură penală
- 18 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 10/2000 M. Of. nr. 213/16 mai 2000
Decizia nr. 10 din 24 ianuarie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 350 alin. 1 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 350 alin. 1 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează în sensul că menținerea sau luarea măsurii arestării inculpatului se dispune pe durată nedeterminată, iar nu pentru durata de cel mult 30 de zile
- 19 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 9/2000 M. Of. nr. 221/19 mai 2000
Decizia nr. 9 din 24 ianuarie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274, art. 338 și art. 350 din Codul de procedură penală
dispozițiile art. 274, art. 338 și art. 350 sunt neconstituționale, în măsura în care se interpretează în sensul că durata arestării preventive dispusă sau menținută de instanță, în cursul judecății, poate depăși 30 de zile fără a fi necesară prelungirea
- 20 modificări prin O.U.G. nr. 207/2000 M. Of. nr. 594/22 nov. 2000
Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală
aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 456/2001 M. Of. nr. 410/25 iul. 2001
modifică art. 27 pct. 1 lit. a), lit. d), art. 385_9 alin. 1 pct. 14, art. 385_9 alin. 3, art. 410 pct. 1 subpunctul 4, art. 410 alin. 3 devine alin. 4, art. 411 alin. 3 și 4 devin alin. 4 și 5; introduce alin. 3 la art. 410, alin. 3 la art. 411; abrogă art. 385_9 alin. 1 pct. 18, art. 410 pct. 1 subpunctul 8
- 21 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 145/2000 M. Of. nr. 665/16 dec. 2000
Decizia nr. 145 din 14 iulie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală
dispoziția "numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecății este amenda sau închisoarea de cel mult un an", prevăzută la art. 174 alin. 1 lit. a), este neconstituțională
- 22 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 191/2000 M. Of. nr. 665/16 dec. 2000
Decizia nr. 191 din 12 octombrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 163 alin. 6 lit. a) din Codul de procedură penală
art. 163 alin. 6 lit. a)
- 23 admisă excepție de neconst. prin D.C.C. nr. 232/2000 M. Of. nr. 687/21 dec. 2000
Decizia nr. 232 din 16 noiembrie 2000 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 174 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală
dispoziția "numai dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta supusă judecății este amenda sau închisoarea de cel mult un an", prevăzută la art. 174 alin. 1 lit. a), este neconstituțională.